

lægets Størelse efter den Trang, man kunde antage, at der fandt Sted, og at der derfor skulde gives mere i det Tilfælde, hvor der var Familieforsørger, end hvor der ingen Familieforsørger var. Nu er det jo aabenbart, at mange Mennesker ikke kunne kaldes Familiesfædre, men ikke bestod i andre Familiesforsørgere; der kan f. Ex. være en Mand, som underholder sin Familie; hans Forhold bliver i Virkeligheden det samme som en Familiesfaders. Nu vilde det være aldeles modstridende den Tanke, der har ligget til Grund for Lovens Affattelse, naar man ikke vilde give ham det Tillæg, som man giver den Anden, der er i en aldeles lignende Stilling. Ved at bruge Ordet „Familieforsørger“ gjør man det muligt at tage forskellige Familiehensyn, som ellers ikke vilde kunne tages. Naar den ærede Rigsdagsmand, som nylig talte, har søgt at godtgjøre, at der er Mange, som kunne kalde sig „Familieforsørgere“, saa troer jeg ikke, at det er fuldkomment rigtigt; thi det kommer nemlig ikke an paa de Paagældendes egen Paaastand om, at de ere Familieforsørgere; men det er Noget, som afhænger af Ministeriets Skjøn, og i saa Fald vil jo den sidste Paragraph i Loven kunne komme til Anvendelse. Jeg kan ikke see rettere, end dersom man vil optage dette Ændringsforslag, saa vil man gjøre Loven en heel Deel ubilligere, end den er, saaledes som den nu foreligger; og det finantstellers Resultat, man derved vilde opnaae, vil utvivlsomt være hoist ubetydeligt. Jeg skal derfor tillade mig at tilraade Thinget ikke at stemme for dette Ændringsforslag.

Fscherning: Jeg kan ikke Andet end understøtte dette Ændringsforslag. Det er min fulde Overbeviisning, at, naar „Familieforsørger“ skal forstaaes anderledes, end det er forstaaet ved Ændringsforslaget, saa giver det Anledning til en Række Vilkaarligheder; ja, jeg vil gaae meget videre og sige, at det giver en Slags Opfordring til snedige Bedragerier. Det er umuligt at finde Grændsen, hvor Familieforsørgeren begynder, naar der skal være Spørgsmaal om nogen anden Familie end den, hvortil han staaer i faderlige Forhold. Er en Mand „Familieforsørger“, fordi han bidrager med en væsentlig Deel af sine Indtægter

til at understøtte endeel af sine Slægtninge? Skal han, for at være „Familieforsørger“ i den Betydning af Ordet, underholde dem fuldstændigt? Ophører han at være „Familieforsørger“, naar de ved deres eget Erhverv bidrage til deres fælles Underhold? Alt dette er Noget, med Hensyn til hvilket det vil være umuligt for Regjeringen at sikke sig Angivelsernes Rigtighed. Vi komme derved over paa Attesternes Gebeet, og man maa være lidt forsåren i Verden, naar man ikke veed, at Attester i Sager af denne Art ere meget vanskelige at bygge paa. Selv den strenge og alvorlige Mand, som ikke let hengiver sin Underskrift under det, som han ikke troer er rigtigt, kan ikke trænge ind i Forhold af denne Natur; men, naar han troer, at Trang er tilstede, saa tager han det ydre Skin af Trang for den virkelige Anledning til Trang, og kommer da mange Gange til at give sin Attest for Trang en Berettigelse, som ikke vilde have været tilstede, naar han kunde have undersøgt Forholdene nærmere. Jeg troer, at vi i Loven skulle, saavidt det staaer i vor Magt, afspele Grændserne saaledes, at der ikke kan være nogen Tvivlsmaal om: Her skal Hjælpen komme, og her skal den ikke komme. Medens jeg saaledes støtter dette Ændringsforslag, som et Middel til at gjøre Loven idetmindste sikkrere, skal jeg forøvrigt gaae over til Fleertallets Beslutning ved Den Behandling og stemme for mit Bekommende imod alle de Ændringsforslag, som gaae ud paa at forandre, hvad der nu foreligger i Loven; thi denne Lov har en for stor Betydning til, at man skulde lade Folk for længe være i Uvisshed om, hvad der skal komme ud af den. Det er en af denne Lovs største Ulemper, at den har vækket store Forventninger; men jo mere vi nu blive ved at spille Bold med disse Forventninger, desto flattere gjøre vi hele Lovens Betydning. Vi skulle i ethvert Tilfælde, og navnlig i et Tilfælde som dette, gjøre de Forandringer i Loven, som ere nødvendige til at gjøre den bestemt; men saa skulle vi ogsaa den negang see at blive staaende fast ved de Beslutninger, vi ere komne til.

Finantsministeren: Jeg troer dog ikke, at det vilde være billigt at faae denne Lov saa bestemt formuleret, som nys antydet, og